Друго предание за гърцитѣ отъ дѣда Ионка попъ Вълкановъ

Господь ~~създалъ~~ издялалъ българина отъ дърво и за що е той такъвъ неповоротливъ, той видѣлъ нуждно да му провърти главъ, и зелъ свредела та са уловилъ о работа. Дървото било якко, свредела тъ вървялъ мъчно и господь коремкитѣ се потискалъ докле пробие на българина гласъ. Освѣнъ това като въртялъ свредела тъ той скрибуцалъ и викалъ гръцъ-гръцъ ~~щомъ то са като свършилъ господь работата~~ отъ това господь намыслилъ отъ трескытѣ на българина и на гласътъ да създаде друго създание ~~подъ~~ ~~българина прилисаилъ~~ примислилъ ~~какво~~ отъ трески~~тѣ~~ ~~то ви и прере~~ вънъ и да го нарече ~~тѣ на гласа~~ гръкъ по ~~звукътъ~~ гласотъ на свредела, зелъ малко восъкъ ~~~~ и мой на ~~с~~ събалилъ тѣзи трески омачкалъ ги и отъ тѣхъ направилъ другы човѣкъ когото нарекълъ ~~гръкъ~~ и понеже ~~вкъщи~~ вѣтъ текущиво турилъ го на слънца да позасъхне и да са посвърдне. Послѣдъ са залъгавалъ го нѣкадѣ Бошнъ кучето та го полизало и видѣло че блажно и сладко та го изяло. Дохожда господь и сварилъ кучето като се облизвало. Бре извика господь, песи сине какво направи ты. Скоро гърка че идта хатръ отъ тебе, и като му вдалъ зоръ кучето са понапънало та го изсрало. Господь не рачилъ вече да го пита, ами на му рекълъ каквото стане да стане ~~да стане да стане~~ и той станалъ гърка. Господь го направилъ отъ трескитѣ на българина на ~~гда~~ духното а кучето го изяло и изсрало че минълъ и на кучето презъ газо

~~Дядо Ионче за дяго скорърузи бенкимъ нелвѣму~~! Е, сега кой Дѣ го пише това? — не го пише никъдѣ тъй го ~~знаятъ~~ намиратъ и тъй го приказватъ. ~~Е~~ Е сега азъ сумъ отъ газо? — Ти